

anvendelse ved udbetaling uden skifte, når længstlevende udbetaler arv til førstafdødes særbørn og derefter sidder i uskiftet bo med fællesbørn. Det anføres tillige, at tilsvarende bør gælde, når der indtræder afgiftspligt, fordi længstlevende ægtefælle indgår nyt ægteskab uden skifte.

Efter boafgiftsloven er der adgang til at anvende bundfradraget på 184.900 kr. (1996), når boet skiftes, jf. § 6, stk. 1, litra a.

I begge de nævnte tilfælde sker der ikke et skifte af førstafdødes del af boet. Længstlevende kan i den første situation vælge at foretage et delvist skifte med særbarnet for derefter at sidde i uskiftet bo med fællesbørnene. Foretages der delvist skifte, kan bundfradraget anvendes.

Forslaget ville indebære, at bundfradrag også skulle gives, selv om der ikke skiftes. Dette vil dog ikke være særlig hensigtsmæssigt – som nævnt nedenfor – idet det er et centralt element i boafgiftsloven, at afgiftsopkrævningen er enkel. Det ville ikke være tilfældet, hvis bundfradraget skulle kunne udnyttes ved forskellige afgiftsberigtigelser uden skifte og ved skiftet af boet.

Ad § 12, stk. 1, m.fl., udnyttelse af restbundfradrag vedrørende forsikringssummer:

Det anføres, at der også bør være bundfradrag i forsikringssummer, der udbetales til begunstigede uden om boet.

I boafgiftsloven beregnes der som ovenfor nævnt et bundfradrag i den afgiftspligtige arvebeholdning, der indgår i boet. Forsikringssummer til begunstigede indgår ikke i boet dvs. heller ikke i skiftet af afdødes bo.

I de tilfælde, hvor boet er mindre end bundfradraget, eller hvor boet udlægges for begravelsesudgifterne (boudlæg), ville bundfradrag i forsikringsbeløb kunne opnås ved, at forsikringsselskabet indsender anmeldelse og afgift af udbetalte forsikringsbeløb til skifteretten, der herefter fratrækker bundfradrag eller et resterende bundfradrag, som ikke er anvendt i boet. Er der flere forsikringer, ville bundfradraget skulle fordeles mellem disse. Skifteretten skulle herefter udbetale for meget opkrævet afgift, eventuelt med rente, til den eller de begunstigede. Bundfradrag i forsikringsbeløb, der udbetales uden om boet, ville således medføre, at forsikringsselskabernes afgiftsopkrævning ikke kan gøres endelig.

En adgang til at anvende bundfradraget på forsikringer, der går uden om boet (og på udbetalinger fra et uskiftet bo uden skifte), vil i betydelig grad komplicere afgiftsberegningen og -opkrævningen efter boafgiftsloven. Da formålet med boafgiftsloven var at opnå et væsentligt enklere regelsæt for afgiftsberegning i dødsboer, forekommer det ikke hensigtsmæssigt at gøre bundfradraget tilgængeligt for forsikringer, der går uden om boet, og andre afgiftsberigtigelser uden skifte.

Ad § 12, værdiansættelsesreglerne:

Det anføres, at arvingerne skal kunne vælge, om tvivlsspørgsmål vedrørende værdiansættelsen kan indbringes i det skattemæssige værdiansættelsessystem (skatteankenævn – Landskatteretten) i stedet for den sagkyndige vurdering via skifteretten. Det anføres endvidere, at det vil kunne være procesbesparende, hvis boet kan vælge at afgøre problemer med både værdiansættelse af boets aktiver og passiver og passivpostberegningen i det skattemæssige værdiansættelsessystem.

Efter forslaget skal værdiansættelsesspørgsmål udelukkende afklares i det skifteretlige system med evt. sagkyndig vurdering, jf. forslagets § 1, nr. 17 (boafgiftslovens § 12). Tvister om fastsættelse af passivposter ved succession skal dog fortsat ske i det skattemæssige system med påklage af den kommunale skattemyndigheds afgørelse til skatteankenævnet og evt. videre til Landsskatteretten, jf. forslagets § 1, nr. 19 (boafgiftslovens § 13 a).

Baggrunden for forslagets kompetencefordeling mellem skattemyndigheder og skifteretter er beskrevet i bemærkningerne til kapitel 26 i forslag til lov om skifte af dødsboer (L 120 1995/96 fremsat den 8. december 1995 af justitsministeren). Hensynet til at boerne ikke længere skal tåle, at den kommunale skattemyndighed foretager en selvstændig værdiansættelse af et aktiv uden hensyntagen til en sagkyndig vurdering af aktivet, havde foranlediget et mindretal i Retsudvalget (Venstres, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) til at præcisere i tillægsbetænkningen til L 120, at »mindretallet lægger til grund for sin stemmeafgivning, at Skatteministeriet, når lovforslaget er vedtaget, vil tage initiativ til at ændre de skattemæssige regler vedrørende værdiansættelser, såle-